

چه شوخی چه جدی دنیایمی گذرد



که من کاملاً برعکس فکر می‌کنم، به نظر من، مردم در کشور ما خیلی راحت گریه می‌کنند و شما حتی با تعریف کردن یک قصه ساده، آنها را می‌توانی به گریه بیندازی!! به همین خاطر به نظرم خودم، خندانند سخت‌تر از گریاندن است.

وی فعالیت در عرصه بازیگری را از سال ۱۳۷۰ آغاز کرده بعد با نقش آفرینی در سریال بهترین تابستان من به کارگردانی علی بهادر فعالیت حرفه‌ای را شروع کرد. در سال ۱۳۸۰ در سریال دردسر والدین به کارگردانی مسعود نوابی تبدیل به چهره شناخته شده شد و دیده شد. بعد از تجربه موفق در سریال پشت کنکوری‌ها در سال ۱۳۸۱ با کوچه قاقیا در سال ۱۳۸۲ به کارگردانی رضا عطاران دیده شد. یکسال بعد در سال ۱۳۸۳ با سریال خانه‌به‌دوش به کارگردانی رضاعطاران در کنار آناییتا همتی به اوج شهرت رسید و در سال ۱۳۸۴ نیز با سریال متهم گریخت بسیار درخشان ظاهر شد. او در میان کارهایی که انجام داده است کوچه قاقیا را بیشتر از بقیه دوست دارد. همچنین بازی در فیلم سینمایی ایکس لاج، عشق‌ولاس و پیترا مخلوط را در کارنامه هنری خود دارد. او برای بازی در فیلم مورد علاقه اش جهرم دیار که مربوط به محل تولدش است و به کارگردانی لیاقت‌قاندی بود ایفای نقش کرد و جوایز زیادی را کسب کرد.

بازی علی صادقی، در سریال قرارگاه مسکونی؛ در نقش یکی از چند سربازی که قصد فرار از قرارگاه را دارند، اما موفق نمی‌شوند و همچنین در سریال پشت کنکوری‌ها در نقش یکی از پسران نوجوانی که اضطراب درس خواندن پشت کنکور را دارد برای همه بچه‌های دهه شصت مملو از خاطرات نوستالژیک است. این دوسریال بیشترین ارتباط را با هم نسلی‌های خود در این دوران گرفتند. علی صادقی در مورد شباهت بازی‌اش در نقش‌های می‌گوید: فیلم‌سازها همیشه دنبال تکرار چیزهای امتحان پس داده هستند. علی صادقی نمی‌تواند در این میانه تحول ایجاد کند. تغییر که زورکی نیست. توصیه علی صادقی در روز تولدش برای مردم ایران این است که فرقی ندارد چه شوخی چه جدی دنیایمی گذرد پس چه بهتر که با خنده بگذرانیم.

مسیمه خاتونی - متولد ۱۰ آذر سال ۱۳۵۹ در شهر تهران است، او فرزند دوم خانواده صادقی است. یک برادر بزرگتر و خواهری کوچکتر از خودش دارد. فارغ‌التحصیل رشته کمپیوتر است و مدرک فوق‌دیپلم دارد. او به جز بازیگری شغل دوم هم دارد. شغل دوم او فروشگاه کمپیوتر و لوازم جانبی است. موسیقی را دوست دارد و حتی می‌تواند در تمام روز با موسیقی سرگرم شود. به موسیقی الکترونیک علاقه دارد و خودش می‌گوید که گاهی قطعات موسیقی می‌سازد و شاید روزی یک آلبوم بی‌کلام منتشر کند.

صادقی تجربه اولین نقش‌اش در مقابل دوربین را اینگونه توضیح می‌دهد که: اولین بار جلوی دوربین هیچ احساسی نداشتم چون بچه بودم، ده ساله بودم و کلا هیچ چیزی را نمی‌فهمیدم خیلی طول کشید تقریباً پانزده ساله بودم که فهمیدم هیچ چیز را نمی‌فهمم. علی صادقی در بازی‌ها و زندگی‌اش همانی هست که عمیقاً آن را زندگی می‌کند، یک شخصیت سطحی با شوخی‌های عمیق و لذت بخش. درباره ورودش به بازیگری معتقد است که بازیگر نیست. و در روبرو با ایستای وارد این کار شده است. و از همان اول هدفش این بود که مردم را شاد کند. چون مردم مدام در معرض انواع و اقسام بدبختی‌ها و بدبختی‌ها هستند، دلش می‌خواهد لبخند به لبشان بیاورد.

او علاوه بر بازی در نویسندگی فیلمنامه و ایجاد موقعیت‌های کمدی در فیلم مهارت دارد، که همین مسئله، او را به نوعی بازیگر مولف در طنز بدل کرده است. یعنی بازیگری که مولفه‌های طنزی خود را در اثر وارد می‌کند. مولفه‌هایی که همیشه موفق عمل کرده و در یاد مخاطب مانده است. علی صادقی در مورد بازی در سریال‌های کمدی و نقش طنز می‌گوید: برعکس نظر دوستان، بازی طنز اصلاً لودگی و سطحی نیست. اتفاقاً بازی طنز بسیار دشوار است. نمی‌خواهم مقایسه کنم اما به بزرگان این سبک که نگاه کنید، می‌بینید کارهای چاپلین بعد از این همه سال شمارا از خنده روده‌بر می‌کند. به نظرم دست کم گرفتن طنز یک جور توهین و ساده‌انگاری است. بعضی‌ها فکر می‌کنند مردم را راحت‌تر می‌توان خندانند و برای اشک ریختن آنها، شما باید توانایی زیادی را به خرج دهید در حالی



صاحب امتیاز: موسسه فرهنگی هنری وصف صبا
مدیر مسئول و سردبیر: محمدرضا شفیعی

www.rooznamehsaba.com

rooznamehsaba

تهران خیابان آیت‌الله‌ممنی کوچه خجسته منش پلاک ۵
تلفن: ۶۰ ۷۷۵۸۲۴۲۲ فکس: ۷۷۵۴۸۲۴۵
چاپ: موسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران
توزیع: نشر گستر امروز

سخت گرفتن از دردهای عمیق نمی‌کاهد

کودکی‌اش را ننگ داشته و دوست داشتی است. از یازده سالگی دوربین را احساس کرد و بازی کرد. در مدرسه بوده است که امیر سماواتی کارگردان فیلم عالم‌تاب به مدرسه می‌آید و به بچه‌ها می‌گوید هر کسی دوست دارد نقش بازی کند دستش را بالا ببرد، علی صادقی دستش را بالا برد اما بازیگر شد، کاری که گویا بر سرش او نوشته شده بود. علی صادقی، صادق است او راحت حرفش را باطنی می‌زند، خودش را پشت چهره‌های از طنز و بزله‌گویی پنهان کرده است. او نمی‌خواهد به دنیای تلخ آدم سخت‌گیرها وارد شود، در طنز احساس امنیت می‌کند، خانه‌ای که به او اجازه می‌دهد با لبخندی همیشگی حرف‌هایش را بزند بی آنکه نگران مسائل بعدش باشد. حضور او بدون بهانه، دل مخاطب را شاد می‌کند، نگاه و میمیک صورت همیشه خندش برای مخاطب کافیست که بداند وقت استراحت و خندیدنش فرا رسیده، این موهبتی است که او در وجودش دارد، علی صادقی قبل از شروع به کارش، یک لبخند میهمان‌مان می‌کند، او می‌گوید: خانواده بسیار شوخ طبعی دارد و در خله همیشه کارشان با شوخی راه می‌افتد، آنها حتی در موقعیت‌های جدی وقتی عزیزی را از دست می‌دهند، خیلی ناراحت نشده و سخت نمی‌گیرند، چرا که می‌دانند روزی خودشان هم از دنیا خواهند رفت، او زیر متنی در طنز هایش دارد که از فلسفه‌ای عمیق بهره می‌گیرد، او باور کرده دنیا محلی برای گذر از مرحله‌ای به مرحله دیگر است، و سخت گرفتن از دردهای عمیق همیشگی‌اش نمی‌کاهد. او می‌گوید، در دوران بچگی علاقه‌مند به فیلم‌های جنگی، مانند جکی‌جان و لینگان بوده است، چرا که چاره‌ای جز این نداشته است. در دهه شصت بیشتر فیلم‌هایی که از رسانه پخش می‌شد با محوریت جنگ و یا اکشن بوده است، علی صادقی با هر چیزی که در کنارش محیا باشد، خوش است، و برای خوشحال بودن و حس خوب داشتن، خیلی به دنبال چیزهایی دور از دسترس نیست.



شما معتبر هستید شماره معتبر بخرید

فروش ویژه شماره‌های خاص اعتباری و دائمی تا ۴۰٪ تخفیف

از طریق shop.mci.ir و تمامی مراکز فروش و خدمات همراه اول



www.mci.ir